

ÚNOR

NOVÉ PŘIKÁZÁNÍ

Minulý rok byl ve znamení Božího milosrdenství. Mohli jsme rozjímat o jeho nejrůznějších projevech v církvi i v našem osobním životě. Jedna významná událost vstoupila do tohoto roku. Byla to synoda o rodině, která dala podnět na další cestu manželského a rodinného života, který se bez milosrdné lásky ztrácí a rozpadá.

Plodem této synody je apoštolská exhortace o lásce v rodině, která shrnuje hlavní její myšlenky protříbené v debatách pastýřů církve a uvedené do finální redakce papeže Františka, pod jehož jménem je také vydána. Má bohatý obsah. Rozvíjí téma z několika pohledů v celkem devíti kapitolách.

- Ve světle slova
- Realita rodin a životní výzvy
- Pohled zaměřený k Ježíši: povolání rodiny
- Láska v manželství
- Láska, která se stává plodnou
- Některé pastorační perspektivy
- Posílit výchovu dětí
- Doprovázet, rozlišovat a integrovat lidskou slabost
- Manželská a rodinná spiritualita

Kromě jiných částí této exhortace upoutala mou pozornost čtvrtá kapitola o lásce v manželství, kde můžeme najít cenné podněty obecnějšího rázu, které jsou užitečné v různém druhu společenství včetně řeholní nebo farní komunity. Proto jsem se rozhodl uvést její podstatnou část v našem farním listu na pokračování. Větší část textu této kapitoly vychází z rozboru velepisně lásky sv. apoštola Pavla z 13. kapitoly 1. listu Korint'ánům. Pavel tam ukazuje poutavými slovy, oč vyniká láska nade všechny mimořádné dary: a/ svou **potřebou**, neboť bez ní ostatní dary nemají cenu, b/ svými **vlastnostmi**, protože je základem jiných ctností, c/ svým **trváním**, neboť láska přetrvá všechny mimořádné dary a zůstane i na věčnosti. Láskou se tu myslí ona láska, kterou Boha milujeme pro něho samého a sebe i bližního milujeme pro Boha a v Bohu. Tato láska předpokládá stav posvěcující milosti. Ani hrdinné skutky nemají bez lásky význam pro věčný život: „A kdybych rozdal všechno co mám, a pro druhého do ohně skočil, ale neměl lásku, nic mi to neprospěje“ (1 Kor 13,2-3).

V 90. článku exhortace jsou citovány základní vlastnosti této lásky:
„Láska je shovívavá,

láska je dobrosrdečná,
nezávidí,
láska se nevychloubá,
nenadýmá,
nedělá, co se nepatří, nemyslí jen a jen na sebe,
nerozčiluje se,
zapomíná, když jí někdo ublíží,
má zármutek, když se dělá něco špatného,
ale raduje se, když lidé žijí podle pravdy.
Láska všechno omlouvá,
všemu věří,
nikdy nad ničím nezoufá,
všecko vydrží" (1 Kor 13,4-7).

V dalších článcích se hledá dopad těchto vlastností lásky do života každé rodiny.

Shovívavost (trpělivost)

1. První použitý výraz je *makrothymei*. Nelze ho přeložit prostě tak, že láska „všechno vydrží“, protože tato myšlenka je vyjádřena až na konci úryvku, v 7. verši. Smysl tohoto výrazu lze poznat z řeckého překladu Starého zákona, kde se prohlašuje, že Bůh je „váhavý k hněvu“ (Ex 34,6; Nm 14,18). Projevuje se tedy tam, kde někdo nejedná impulzivně a nedá se strhnout k urážkám. Je to charakteristika Boha smlouvy, který volá člověka k napodobování, a to i v rodinném životě. Texty, ve kterých Pavel tento výraz používá, je třeba číst v kontextu knihy Moudrosti (srov. 11,23; 12,2.15-18): v ní se chváí Boží umírněnost, která dává člověku prostor k pokání, ale současně se zdůrazňuje jeho moc, kterou Bůh projevuje milosrdným jednáním. Boží trpělivost je úkon slitování se nad hříšníkem a projev autentické moci.
2. Být trpěliví neznamená nechat se sebou zle zacházet nebo snášet projevy fyzické agrese nebo dovolovat, aby s námi lidé jednali jako s věcí. Problémy nastanou tehdy, když si myslíme, že vztahy by měly být ideální nebo že lidé jsou dokonalí anebo když sebe postavíme do středu a očekáváme, že všechno se bude řídit jenom podle nás. Pak jsme ve všem netrpěliví, na všechno reagujeme agresivně. Jestliže se necvičíme v trpělivosti, budeme mít stále důvody, proč reagovat s hněvem, a nakonec se z nás stanou lidé, kteří neumějí žít s druhými, asociálové neschopní ovládat svou impulzivnost, a rodina se promění v bitevní pole. Proto nás Boží slovo vybízí: „Daleko ať je od vás každá zahořklost, prchlivost, hněv, hádání, nactiutrhání a všechny druhy špatnosti“ (Ef 4,31). Moje trpělivost se posílí, když uznám, že také druhý má právo žít se mnou na této zemi takový, jaký je. Nezáleží na tom, že je mi obtížný, že mění mé plány, že je mi nepříjemný svým způsobem bytí a svými idejemi, že všechno není takové, jak jsme očekávali. Láska s sebou nese vždycky hluboký smysl pro soucítění, s nímž přijímáme druhého jako součást tohoto světa, a to i když se chová jinak, než jak bych si přál.

P. L.

Použitá literatura: Papež František: Amoris laetitia (Radost z lásky) Posynodální apoštolská exhortace o lásce v rodině, Paulínky 2016.

Nový zákon: poznámky k překladu Rudolfa Cola, Velehrad 1943.

Liturgický kalendář

únor 2017

3. čtvrtek	Svátek Uvedení Páně do chrámu
4. pátek	Sv. Blažeje, biskupa a mučedníka
Sv. Ansgara, biskupa
První pátek v měsíci

4. sobota	První sobota v měsíci
5. NEDĚLE	5. neděle v mezidobí
6. pondělí	Památka sv. Pavla Mikiho a druhů, mučedníků
8. středa	Sv. Jeronýma Emilianiho Sv. Josefíny Bakdhity, panny
10. pátek	Památka sv. Scholastiky, panny
11. sobota	Panny Marie Lurdské – Světový den nemocných
12. NEDĚLE	6. neděle v mezidobí
15. středa	Bl. Bedřicha Bachsteina a druhů, mučedníků
17. pátek	Sv. Alexia a druhů, řeholníků Sv. Evermoda, biskupa premonstráta
19. NEDĚLE	7. neděle v mezidobí
21. úterý	Sv. Petra Damianiho, biskupa a učitele církve
22. středa	Svátek Stolce svatého apoštola Petra
23. čtvrtek	Památka sv. Polykarpa, biskupa
26. NEDĚLE	8. neděle v mezidobí

Oznámení

Zasedání farní rady

V pátek 10. února bude setkání farní rady.

Svátoost pomazání nemocných

V sobotu 11. února bude udělena svátoost pomazání nemocných. Zájemci se mohou přihlásit v sakristiích kostelů.

Biblické katecheze

Pravidelné biblické katecheze budou pokračovat v sobotu 4. a 18. února po večerních bohoslužbách ve farním sále u sv. Jana Nep.

PAPEŽ FRANTIŠEK MĚNÍ OD R. 2017 PODOBU APOŠTOLÁTU MODLITBY

Z iniciativy papeže Františka *celosvětová síť modlitby se Svatým otcem*, dříve známá jako Apoštolát modlitby, šířený od r. 1844 Tovařstvem Ježíšovým, s novým rokem 2017 mění svou podobu.

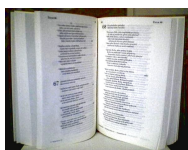
Pro každý měsíc bude předem zveřejňován pouze **jediný úmysl** pro univerzální církve, střídavě **všeobecný a evangelizační**. **Druhý úmysl** bude vypracováván průběžně z podnětu papeže Františka, s ohledem na současné světové události. Papež tento úmysl bude vyhlašovat do veřejné informační sítě vždy po modlitbě Anděl Páně na první neděli v měsíci. **Třetí úmysl**, národní, zůstává a bude jako dosud vypracován místní církví a zveřejněn na celý rok.

S politováním se omlouváme našim čtenářům, ale papežský úmysl, ad hoc vypracováváný, pro jeho pozdní zveřejňování nemůžeme v našem měsíčníku publikovat. Odkazujeme je proto na informační sítě (např. TV Noe, RaVat).

Zdroj: RaVat, Jesuit.cz

ÚMYSLY APOŠTOLÁTU MODLITBY NA ÚNOR

Všeobecný úmysl: Přijetí lidí v obtížných situacích

Za ty, kdo jsou zkoušení, především chudé, běžence a ty, kteří jsou na okraji, aby naši přijetí a posilu v našich společenstvích

Národní úmysl: Za naše farnosti, aby byly blízko lidem, staly se prostředím živého společenství a účasti a nezapomínaly na misijní poslání

ZÁPIS FARNÍ RADY SPKK 13.1.2017

Přítomní: Vít Bobysud, Václav Funda, Elen Horáková, Stanislav Hojek, P. Lohelius.

1/ Byl projednán návrh stupně před oltářem u sv. Jana Nep. , jehož autorem je arch.Karel Císař. Technickou stránku realizace posoudí kameník, kterého zajistí V. Bobysud.

2/ Na finanční úřad bylo P. Loheliem podáno přiznání dani z nemovitosti kostela sv. Jana Nep. a přilehlého pozemku. Na kostel Nejsvětější Trojice a kaple Na Klamovce s přilehlými pozemky bylo toto daňové přiznání podáno v roce 2007.

3/ Vřelý dík byl vyjádřen Ing. Václavu Drábovi a jeho snoubence za uspořádání letošní Tříkrálové sbírky v naší farnosti.

4/ Farní vycházka na posvátná místa Prahy se uskuteční v den poutní slavnosti Nejsvětější Trojice 11. června do kostela sv. Jindřicha a do kostela sv. Petra. Sraz účastníků bude před kostelem sv. Jindřicha v 15.00 hod.

5/ Farní rada dává výzvu k návrhům na poutní autobusovou výpravu v květnu.

6/ V roce 2017 bude zahájena oprava varhan v kostele Nejsvětější Trojice. Zvláště pedály jsou v havarijním stavu. Rozpočet na celkovou generální opravu je 1,6 mil. , takže bude muset probíhat po etapách za pomoci grantů. Byla navázána spolupráce s arcibiskupským organologem Svobodou.

7/ Uskutečňuje se oprava teplovzdušného topení v kostele Nejsvětější Trojice. Byla zjištěna porucha motoru a zastaralý hořák, který bude nutno vyměnit. Spolupracujeme s firmou Weishaupt.

8/ Farní pěvecký sbor, který bude mít pravidelné pondělní zkoušky v domečku u kostela Nejsvětější Trojice přijme nové zpěváky. Zájemci se mohou přihlásit v sakristii u P. Lohelia, který je potom spojí se sbormistrem panem Smolou.

9/ Informační deska o bohoslužbách v kostele Nejsvětější Trojice bude umístěna na hřbitovní zdi při vstupu z Plzeňské ulice.

10/ Komise ve složení: Bobysud, Hojek a Lohelius provede inventarizaci košířských kostelů.

V Praze dne 14.1.2017

Zapsal P. Lohelius

ZPRÁVY Z FARNOSTI

ÚMRTÍ

Jako plamen svíce dohořel v prvních dnech nového roku 2017 pozemský život naší věrné sestry Irenky Paumerové. Více konala než mluvila. Ráda sloužila. Na věci se dívala střízlivě a realisticky. Život se s ní nemazlil. Její jméno je odvozeno z řeckého slova eirené – mír, mírnost. Taková byla. I když vyjadřovala s něčím nespokojenost nebo upozorňovala na nějakou špatnost, nezesilovala hlas.

Starala se s láskou o kostel Nejsvětější Trojice a v domečku zajišťovala útulné prostředí pro naše setkávání díky pravidelnému zatápění v kamnech. Přejme ji oheň svatého Ducha ve věčném světle Boží lásky!

P.L.

TŘÍKRÁLOVÁ SBÍRKA

Z finančních prostředků získaných v Tříkrálové sbírce 2017 podpořila Arcidiecézní charita Praha tyto své projekty:

1. Poradna Magdala a Azylový dům Gloria pro pomoc rodinám s dětmi
2. Domov pro seniory kardinála Berana v Mukařově
3. Vybudování komunitního centra Farní charity Kolín
4. Charitní nemocnice v Ugandě

Košířská farnost hlavně díky Peterkovým a za vydatné pomoci skautů ze střediska Mawadani vybrala letos 16.555kč.

Všem koledníkům, kteří odvážně vyšli do mrazu a dárcům veliké díky a zaplat' Pán Bůh.

FARNÍCI SV. JANA A AUTOBUS 123 K ANDĚLU

Jaký je smysl života? V každodenním kolotoči ta otázka někdy problikne i tomu nejzaměstnanějšímu člověku. Jsou o ní točeny filmy. Angličtí komikové Monty Python jeden svůj film dokonce nazvali Smysl života a nebyla to jen povrchní zábava. Ve velké zkratce se dá říci, že křesťané vidí smysl života jako spolupráci na Božím díle stvoření, v hledání činění Boží vůle. Občas na to zapomínáme, nebo o tom možná pochybujeme; zní to vznešeně a vzdáleně ... Někdy to ale může být maličkost, od opravy rozpadlé židle, zazpívání si, modlitby za nemocného souseda, až třeba ke snaze zvrátit chybné rozhodnutí špatně informovaných úřadů, které začátkem roku 2012 rozhodly zkrátit klíčový autobus 123 na Kavalírku.

Na svátek sv. Mikuláše 6. prosince 2016 jsme se dozvěděli dobrou zprávu, že autobus 123 bude i od 1. ledna 2017 jezdit k Andělu a Na Knížecí. Nyní však bude jeho provoz plně hrazen z peněz hl. m. Prahy jako u ostatních autobusů MHD končících Na Knížecí. Smíchovská radnice již nebude muset jeho provoz dotovat z obecního rozpočtu. Po bezmála pěti letech tak skončilo vytrvalé úsilí místních obyvatel o komfortní spojení s Andělem, přirozeným centrem Prahy 5 a nejživější lokalitou celé Prahy. Vždy za tímto jasným a přirozeným požadavkem stála smíchovská radnice, za což jí patří velký dík!

Radnici k tomuto úspěchu pomohlo i velké množství místních občanů podpisy petic a vytrvalým a odborně podloženým argumentováním. Na stránkách farního listu bych chtěl zvláště připomenout i některé naše farníky. Za obnovení linky 123 k Andělu vzniklo množství petic, první z nich organizovala MUDr. Zdenka Kopecká ze Šmukýřky. Vznik druhé petice si pamatují dobře, setkali jsme se v březnu roku 2012 na zastávce busu 123 s Terezkou Grombířovou, tehdy ještě Hojkovou, a Vojtou Černým. Čekající na autobus jsme lamentovali nad tím, co nás čeká za patálie při přestupu na Kavalírce. Shodou okolností jsme nedlouho předtím obnovili spolek Cibulka. Říkali jsme si, co by měl ten spolek dělat, když ne právě jít do donkichotského souboje s větrnými mlýny a pokusit se peticí zvrátit zkrácení linky 123 na Kavalírku? Dopravu jsme nestudovali, ale selský rozum nám říkal, že zkrácení linky 123 v nynější situaci na Kavalírce je dopravně-urbanistický nesmysl. Postupně jsme nacházeli i odborné argumenty. V tom patří dík i řadě dalších farníků, zejména Michalovi Šestákovi. Míla König odvážně dvakrát interpeloval pana primátora před celým pražským zastupitelstvem. Druhá petice získala podporu bezmála 1700 občanů. Každé vyvěšení na domovní nástěnce, každý podpis měl svůj smysl! Po skončení druhé petice jsme pomáhali s organizací další petice, protože přibývali další, kteří neměli příležitost podepsat první petice. Pokoušeli jsme se vcítit i do druhé strany, nicméně naděje na změnu přišla až s výměnou prozatímního (více než 7 let!) a přitom nekompetentního vedení ROPIDu, které jako by bylo ke 123-ce zaujaté. Psali jsme o autobusu 123 na informační web www.Cibulky.info. Tam jsou i podrobné argumenty, ne vždy to jde jednoduše vysvětlit. Busu 123 patřily pravidelně některé plakáty na Běžích za Vidouli, které pořádají košířské spolky v čele s Košířskou Cibulačkou. Košířskou Cibulačku známe dobře i od sv. Jana: organizuje několik akcí hojně navštěvovaných přímo u nás v areálu kostela (např. přípravu adventních věnců, zpěv koled, koncerty dětských hudebníků). Přirozeně, nenuceně a účinně tak vlastně šíří radostnou zvěst. Nebo aspoň oživuje to, čemu se říká křesťanské kořeny.

Tato krátká zpráva chce ukázat, že i naši farníci se mají zapojovat do úsilí za změny okolí k lepšímu. Že to má smysl. Nechci tu nějak vyzdvihovat zásluhy cibuleckých spolků nebo farníků (omlouvám se těm, na které jsem si nevzpomněl). Do úsilí se zapojili i jiní občané, možná ještě více. A hlavní zodpovědnost při vyjednávání nesla Smíchovská radnice. Chci ukázat, že existuje dobrý příklad, kdy zdánlivě ztracený případ jde zvrátit k lepšímu a že má smysl se snažit zvelebovat místo, ve kterém žijeme.

Pavel Peterka

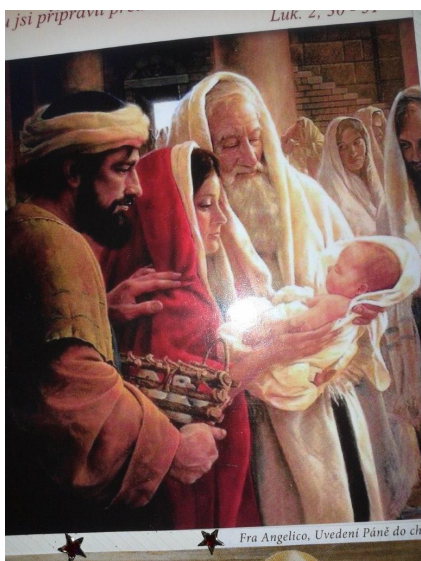

Obyčejně má autobus označení konečné Na Knížecí. Snímek je z 2. prosince 2014, kdy bus 123 pomohl tramvajím v ledovkové kalamitě a jezdil právě k Andělu. Foto: Veronika Peterková

SVÁTEK UVEDENÍ PÁNĚ DO CHRÁMU

Dne 2. února slavíme svátek Uvedení Páně do chrámu, neboli pod lidovým názvem Hromnice. Aby se splnil předpis mojžíšovského zákona, byl uveden Ježíš ve věku 40 dnů do chrámu, aby byl jako každý prvorozený syn představen a odevzdán svému Otci. Sledujme Pannu Marii s Josefem a s dítětem

Ježíšem, jak přicházejí východní bránou do jeruzalémského chrámu; přichází kněz a vede maminky v řadě do posvátného prostoru. Tam vztahuje nad dětmi ruce a ohlašuje: "Každý prvorozený chlapec je zasvěcen Hospodinu". Vzpomíná, jak v Egyptě pohanští prvorození chlapi zahynuli, avšak chlapi vyvoleného národa izraelského byli zachráněni a teď mají za to děkovat. Sv. Josef odevzdal dvě holoubátka a do pokladnice vpustil pět šekelů stříbra. Obřad v chrámu skončil a před Marií stojí starý muž a vztahuje k ní třesoucí ruce. Maria podala velebnému starci své dítě. A staříček Simeon nejprve pohleděl k nebi s díkůvzdáním a poté pronesl prorocká slova: "On bude SVĚTLEM PRO CELÝ SVĚT a přinese slávu pro svůj národ". A přistoupila 84 letá stařenka prorokyně Anna, dcera Fannuelova, chválila Hospodina a mluvila o tom dítěti všem, kteří očekávali vykoupění Jeruzaléma, a přičinila se o to, aby tato dějinná událost se neomezila jen na úzký okruh spravedlivých. Nyní se staříček Simeon obrátil k Marii: "Toto dítě jedni přijmou a bude k jejich povznesení, ale proti tomuto dítěti se druzí postaví a do tvé vlastní duše se zaryje "meč". A vyjevil bolest, se kterou se ona Sedmiboletná účastní díla vykoupění.

Svátek se slavil nejprve na Východě a poutnice Etherie dosvědčuje, že kol r. 400 po Kr. se čtyřicátý den po epifanii u chrámu Vzkříšení konalo veliké procesí, při němž kněz či biskup vysvětloval přítomným událost z Lukášova evangelia / Lk 2, 22 -39/. O půl stol. později se setkáváme s názvem Svátek setkání a součástí obřadů je světelný průvod. Na Západě – v Římě - lze vysledovat liturgii tohoto svátku se světelným průvodem. Takto byla účastníkům připomenuta biblická událost v jeruzalémském chrámu a především Simeonův výrok o Kristu jako o Světle k osvícení pohanů .Průvod se stal protiváhou pohanského zvyku tzv. amburbale, proto se kladl důraz na KAJÍCÍ RÁZ slavnosti s fialovou liturgickou barvou. Žehnání svící je doloženo ještě před koncem prvního tisíciletí v Galii. V 60.letech 20. stol.po II. vatikánském koncilu přinesla liturgická reforma v Římskokatolické církvi především změnu názvu. Dosavadní název Očišťování P. Marie byl změněn na UVEDENÍ PÁNĚ DO CHRÁMU. Podtrhl se tak kristologický rozměr slavení . Fialová barva rouch užívaná od 5.stol. byla vystřídána bílou. Kající charakter byl nahrazen bílou barvou radosti z Ježíše Krista - SVĚTLA NÁRODŮ. Slavnostní průvod a žehnání svící zůstaly zachovány.

Svátek je poslední vzpomínkou na vánoce, ale také už předzvěst velikonoce. Prvorození synové v Egyptě byli zabiti o Veliké noci. A toto Dítě se na své velikonoce už připravuje....Je to Jeho Srdce, které se za nás obětuje s odevzdáním až k smrti. Kristus je Světlo světa a nám všem ukládá: BUĎTE I VY SVĚTLEM SVĚTA. Naším posláním je šířit Světlo Kristovo - vždyť lidé mohou tak snadno zbloudit ze správné cesty, která vede k věčnému cíli a ať vždy opět najdou skrze nás Světlo Kristovo! Buďme tedy i my světlem světa a všichni ať se jednou sejdem tam, kde bude svítit Světlo věčné.....

M.Val.

Pramen: homilie ze svátku z ř.k.f.Kardašova Řečice; Cyril Ludvík Petřů OPraem: Dnes ke mně mluví; wikipedie-internet.

PRAŽŠTÍ ARCIBISKUPOVÉ

Jan Josef hrabě Breuner se narodil 20.července 1641 ve Vídni a umírá 20.března 1710 v Praze. První tonzuru přijal se čtyřmi nižšími svěceními od vídeňského biskupa v roce 1650. Roku 1659 se stal titulárním kanovníkem olomouckým, v letech 1659–1665 studoval na římském Germaniku, v roce 1666 se stal sídelním olomouckým kanovníkem a roku 1668 scholastikem kapituly. Jako takový byl v roce 1669 zvolen za sufragána, o dva roky později vysvěcen na titulárního biskupa nikopolského. Roku 1672 se stal generálním vikářem olomoucké diecéze, roku 1689 byl zvolen za děkana kapituly.

Roku 1694 jej císař Leopold I. jmenoval pražským arcibiskupem, ale papežem byl potvrzen až 4. července 1695. Po předepsaných přísahách byl intronizován 6. listopadu 1695 a týden na to přijal pallium v kapli své rezidence. Jako pražský arcibiskup zahájil vizitaci své diecéze, v roce 1701 vydal po olomouckém vzoru „Rituale Romano-Pragense“ a zřídil dům pro kněze na penzi u kostela sv. Karla Boromejského na Novém městě pražském. Okolo roku 1708 nechal postavit barokní zámek ve Světcí na Teplicku. Umírá 20.března roku 1710 v Praze.

František Ferdinand hrabě Khunburg se narodil 5.února 1651 v Mossa u Gorice (dnešní Itálie) a umírá 7.srpna 1731 v Praze. Do úřadu pražského arcibiskupa byl císařem nominován brzy po smrti svého předchůdce, již 14. dubna 1710, ale svého stolce se v Praze ujal se značným zpožděním teprve 10. dubna roku 1714, protože v té době panoval strach z morové epidemie. Zároveň byl až do roku 1713 biskupem v Lublani. Během svého působení na pražském arcibiskupském stolci byl velice aktivní, hlavně v rekatolizaci tehdy ještě protestantských Čech. V roce 1710 zakládá řád sester celestinek. V roce 1719 zakládá další ženský řád, alžbětinky, které se mají starat hlavně o špitály pro nemocné, těchto špitálů byl v českých zemích stále nedostatek. Připravil a dovršil blahořečení (1721) a poté i svatořečení (1729) svatého Jana Nepomuckého. Velmi se zasloužil o rozmach zbožnosti k tomuto světcí výstavbou kostelů a soch tomuto světcí zasvěcenému. Prosadil v Čechách roku 1732 podřízení poustevníků nově ustanovenému bratrstvu ivanitů, kterému pak Marie Terezie zakázala přijímat nové členy, Josef II. pak roku 1782 bratrstvo patentem zrušil a poustevnický život zakázal. Po celou dobu kdy byl v úřadu arcibiskupa byl také velmi štedrým donátorem všeho umění. Byl donátorem 1. kaple poutní cesty od pražské Lorety na Hradčanech do kláštera v Hájku. Kaple byly postaveny v letech 1720-1724 a renovovány v 90.letech 20.století. Vyměnil arcibiskupský statek Kojetín na jižní Moravě za Dolní Břežany u Prahy, kde dal starší zámek s parkem adaptovat na letní rezidenci pražských biskupů, která sloužila až do roku 1945. Umírá 7.srpna 1731 v arcibiskupské rezidenci v Praze.

J.Vaš.

Literatura:

Kettner, Jiří, *Dějiny pražské arcidiecéze v datech*, Praha, Zvon 1993

PODLAHA, Antonín, *Dějiny arcidiecéze pražské od konce století XVII. do počátku století XIX., I. Doba arcibiskupa Jana Josefa hraběte Breunera (1694-1710)* Praha, Dědictví svatého Prokopa 1917

Bohoslužby v košířské farnosti:

Slavení eucharistie

neděle	9.00 sv. Jan Nepomucký 11.00 Nejsvětější Trojice
pondělí	7.30 Nanebevzetí Panny Marie Na Klamovce
středa	17.30 Nejsvětější Trojice (s modlitbou večerních chval)
čtvrtek	17.30 sv. Jan Nepomucký (s modlitbou večerních chval a následnou adorací Nejsv. Svátostí Oltářní)
pátek	17.30 Nejsvětější Trojice (s následnou adorací Nejsv.Svátosti Oltářní)
sobota	17.30 sv. Jan Nepomucký

Příležitost ke svátosti smíření je vždy 15 minut přede mší sv. nebo podle dohody

Spojení na kněze: P. Lohelius Klindera, ThD.,O.Praem. - mobil 602 390 845

Vydává:

Redakční rada:

Uzávěrka:

Náklad:

Internet:

Římskokatolická košířská farnost v Praze 5

P. Lohelius Klindera, Th.D., M. Brůčková, M. Práger

15. každého měsíce

150 výtisků

<http://kosirska.farnost.cz>

Grafická úprava: V. Dráb

Č.ú.: 125708379/0800

Neprodejné